



“Оао³ааоü ç î õî ðî í è í ðао³ – êî í òðîî ёаđ ааçî аêè³ î î ðуаêó”

Так вважає нині начальник сектора охорони праці Львівської дирекції залізничних перевезень Олена Єфімова, віддавши загалом цій потрібній і відповідальній діяльності багато років свого професійного життя, із них уже майже півтора десятка літ – на посаді керівника. Проте Олена Олександрівна не приховує, що на залізницю потрапила випадково, так само вийшло і з навчанням у Львівському політехнічному інституті... Вона змалку марила небом, адже батько був військовим льотчиком, і готувалася вступити до Київського авіаційного інституту, навіть парашутним спортом займалася у клубі ДТСАФ. Власне там і познайомилася з майбутнім чоловіком Олександром. Але мама була категорично проти захоплення Олени авіацією, мовляв, вистачало переживань за батька, коли він літав.

Довелося змиритися. Олена закінчила Львівське технічне училище №21 і пішла працювати контролером деталей та приладів електротехніки на завод ВО “Кінескоп”. А невдовзі вже поєднувала роботу зі заочним навчанням у Львівському політехнічному інституті.

– Правда, вибір вузу був швидше спонтанний, ніж планований, – згадує Олена Єфімова. – Просто пішла за компанією з подругою в політехніку. Обидві склали іспити, а в списках студентів було тільки моє прізвище. І я зрозуміла, що це доля.

Навчання давалося легко, хоча Олені Олександрівні доводилося поєднувати його з роботою та сімейними обов’язками, у тому числі і з вихованням сина, який народився, коли вчилася на третьому курсі. Правда, допомагали і мама, і чоловік.

Робота на залізниці для Олени Єфімової – не лише буденні обов’язки, а почесна рідина справа. Саме вона започаткувала залізничну династію, адже і чоловік Олександр, і син Сергій з її легкої руки теж трудяться на магістралі: Олександр – помічником машиніста крана на залізничному ходу відбудовного поїзда №3512 станції Львів, Сергій – оператором дефектоскопічного візка Підзамчівської дистанції колії. Загалом Єфімови вже заробили на Львівській залізниці 38 років трудового стажу.

Варто згадати і те, як Олена Єфімова стала залізничницею. Коли отримала диплом за спеціальністю “технологія машинобудування, металоріжучі верстати та інструменти”, її однокласниця Олена Недзвецька, яка тривалий час працювала в товарній конторі на станції Клепарів, не тільки привітала Олену Єфімову, але й порадила молодому інженеру-механіку змінити місце праці, мовляв, скільки ще в контролерах ходити?! І запропонувала віддати перевагу залізниці, на якій працювала разом із чоловіком. Так наприкінці 1990 року у трудовій книжці Олени Єфімової з’явився запис про працевлаштування на посаду інженера з охорони праці станції Клепарів.

Олена Олександрівна досі пам’ятає свій перший трудовий день: 11 грудня 1990 року почався не з кабінету, а з колії. Тодішній начальник станції Клепарів Леонід Едуардович

Недзвецький повідомив їй, що сьогодні за станційним графіком місячний огляд стану колій станції.

– Це стало для мене хорошою наукою, – каже Олена Олександрівна. – На власному прикладі зрозуміла, як правильно перебувати на коліях, яке взуття одягати, адже того дня прийшла на роботу святково одягнена, у чобітках на “шпильках”. Відтоді всім нагадую, що однією з важливих складових охорони праці є зручне взуття, пильність та увага під час перебування на об’єктах інфраструктури...

Олена Олександрівна з вдячністю згадує своїх вчителів та наставників зі станції Клепарів – тодішніх начальника станції Леоніда Недзвецького, його заступника з оперативної роботи Івана Васьківа та начальника відділу кадрів Олександра Легкого, які допомагали їй освоюватися на новій посаді.



На фото: учасники галузевого семінару з безпеки руху та охорони праці (внизу, зліва направо) – начальник сектора охорони праці Тернопільської дирекції Оксана Крунь, провідний інженер з охорони праці служби перевезень Наталія Паночко, начальник сектора охорони праці Львівської дирекції Олена Єфімова; (угорі) – начальник сектора охорони праці Рівненської дирекції Віктор Кузміч, провідний інженер з охорони праці господарської служби Олена Матросова, інженер з охорони праці сектора охорони праці Ужгородської дирекції Мар’яна Чейпиш.

– Головне, що я засвоїла – треба досконало вивчити нормативно-правові документи, – каже Олена Єфімова. – А ще інженеру з охорони праці важливо не тільки знати свою справу, але й бути психологом. Бо щоденно треба спілкуватися з людьми, які володіють різними комунікативними здібностями. Хтось запам’ятовує з першого разу, комусь треба повторити і пояснити правила кілька разів.

У 1999 році, коли Олена Єфімова перейшла працювати у сектор охорони праці Львівської дирекції залізничних перевезень, роботи побилося. Але набутий досвід і прагнення до знань, властиві їй ретельність, готовність взяти відповідальність на себе і, звісно, турбота про людей, які трудяться на станціях дирекції, допомагали в роботі, тож не випадково невдовзі їй запропонували очолити сектор з охорони праці Львівської дирекції.

Олена Єфімова погодилася, хоча знала, що це нелегка ноша, адже фахівець з охорони праці повинен турбуватися про безпеку залізничників станції дирекції, повсякчас нагадувати і про високий рівень дисципліни на робочому місці, і про застосування засобів

безпеки, і про уважність та багато іншого. До того ж фахівець з охорони праці – контролер порядку, який також має повноваження “клопотати” навіть про звільнення порушників.

– Словом, нудьгувати не доводиться, – каже Олена Єфімова. – Крім регулярних виїздів на станції дирекції, проводимо вступний інструктаж з охорони праці з працівниками, які влаштовуються на роботу, контролюємо проходження працівниками станцій первинного, повторного, позапланового і цільового інструктажів. Здійснюємо контроль за дотриманням на станціях дирекції законодавчих і правових актів з охорони праці, беремо участь у проведенні перевірок, обстеженні технічного стану будівель, споруд, обладнання, машин і механізмів, санітарно-побутових приміщень, засобів колективного та індивідуального захисту працівників.

Олена Олександрівна з гордістю показує кабінет професійного тестування та

дально ставиться до кожного робочого місця на станціях. Нині 95 відсотків станцій дирекції оновлено, у тому числі на Краснянському напрямку – станції Підбірці, Задвір’я, Борщовичі, Красне, на Самбірському напрямку – станції Явора, Стрілки, Турка й інші, де було зроблено євроремонт.

Приємно працювати, коли є взаєморозуміння і підтримка. Олена Єфімова задоволена співпрацею з головою об’єднаного профкому Львівської дирекції залізничних перевезень Іваном Маційовським, начальником відділу служби охорони праці Оленою Левіною, провідним інженером з охорони праці служби перевезень Наталією Паночко, провідним інженером з охорони праці господарської служби управління залізниці Оленою Матросовою. А ще в Олені Олександрівні є прекрасна помічниця, із якою легко працювати, – інженер сектора охорони праці Львівської дирекції залізничних перевезень Орися Калиневич.

– У такому колі й працюється успішно, – каже Олена Єфімова і показує Почесний диплом, яким нагороджена Львівська дирекція залізничних перевезень за друге місце в огляді-конкурсі з охорони праці Укрзалізниці у 2013 році. – І ця перемога спільна. Приємно бачити плоди своїх та спільних старань. Тим більше, що високе призове місце в огляді конкурсі з охорони праці дирекція займає не вперше – здобули другу премію за підсумками роботи у 2010 році.

У розмові з начальником сектора охорони праці Львівської дирекції залізничних перевезень Оленою Єфімовою ми не торкалися статистики з двох причин: за попередні п’ять років вона суттєво поліпшилася. А ще, як зізналася Олена Олександрівна, у цих питаннях вона трохи забобонна і не любить коментувати суто професійні цифри і факти.

Зважаючи на те, що Олена Єфімова мало розповіла про себе, варто зацітувати кілька рядків із характеристики-подання до нагороди: “Зарекомендувала себе висококваліфікованим, досвідченим спеціалістом. Сумлінно ставиться до виконання своїх обов’язків. Володіє високими моральними якостями, вмінням легко знаходити спільну мову з людьми”. У характеристиці є ще такий абзац: “Організовує семінар-наради, навчання і перевірку знань з питань охорони праці та електробезпеки працівників Львівської дирекції. Веде роботу зі зниження захворюваності в колективі та займається профілактикою не виробничого травматизму. Своїм досвідом роботи охоче ділиться з молодими працівниками. Бере активну участь у громадському житті дирекції...” За кожним рядком – життя та наполеглива праця, що переплетені жіночими радощами і тривогами.

Цієї осені Олена Олександрівна планує попрощатися з колективом та залізницею, оскільки йде на заслужений відпочинок, а на початку жовтня відзначить ще одну подію – важливу дату – тринадцять років на посаді начальника сектора з охорони праці Львівської дирекції залізничних перевезень.

У трудовій книжці Олени Олександрівни Єфімової є багато записів про різні відзнаки, подяки, грошові премії. Але найдорожчі їй – знаки “Залізнична Слава” трьох ступенів, які вона отримувала в різні роки своєї непростой праці на залізниці.

– Ця нагорода для мене найдорожча, – зізнається Олена Олександрівна. – Я не шкодую, що працювала на залізниці – це був правильний вибір. І я вдячна долі, що звела мене з прекрасними людьми-залізничниками. Хай їм легко і без проблем працюється. Вони того варті!

Орися ТЕСЛЮК

Фото з архіву Олени Єфімової